

CHÚA LUÔN CÒN MÃI

675

Phanxicô

1. Ngàn ngàn năm sau khi ruộng dâu đã hóa biển
2. Ngàn ngàn năm xưa khi màn đêm giăng cõi hồng
3. Người nhìn dương gian như lửa thiêu soi giữa bụi
4. Người ở bên tôi trong nổi trôi năm tháng đầy

1. xanh, và sao trên trời đã thành cát biển âm thầm:
2. hoang, và cây huy hoàng chưa trồng khắp nẻo địa đàng:
3. gai. Người đưa nhân loại như cột mây mở đường dài.
4. vơi, nguồn ơn cho đời như là cát biển sao trời.

1. Thì Chúa vẫn còn đây, luôn còn mãi, êm ấm hai đầu thời
2. Người đi trước thời gian, luôn hằng hữu, không vướng theo vòng ngày
3. Bàn tay Chúa hiển linh trong nhịp sống, sợi tóc trên đầu rụng
4. Nhìn theo suốt thời gian không bờ bến, con ví như là giọt

1. gian, năm tháng không hề mờ tan. Người không biết vơi
2. đêm, không nhớ nhung không mờ quên. Người không có cội
3. đi Chúa biết Chúa lo từng khi. Người chăm sóc cuộc
4. sương trong Chúa như là đại dương. Giọt sương sống từng

1. vàng, và Người không biết muộn màng.
2. nguồn bởi Người là chính cội nguồn.
3. đời bởi Người tạo tác cuộc đời.
4. ngày nhờ đại dương quá tràn đầy.

Chúa ở bên

tôi đến ngày tận thế, khi đá vỡ ra, khi Chúa bắt thời

gian ngừng trôi. Người ở bên tôi đi khắp muôn nơi muôn

đời Người ở bên tôi, tôi không hề đơn côi.